

66 YTTRANDEN VID LANTDAGEN 6.III 1867

Protokoll fördt hos högl. ridderskapet och adeln

Herr Snellman, J. V.: Jag anhåller om att få upplysa att redaktionen af ifrågavarande moment, nemligen att vid embetsverk och myndigheter skall begagnas stämpelpapper eller kartabeläggning, är fullkomligen afsigtlig, ty man har ej ansett lämpligt att stadga det embetsverk och myndigheter skulle få begagna stämpelmärken. Med afseende derå, att i öfverensstämmelse med den gällande författningen det kunde förutses, att icke behof af stämpelmärken af högre än 200 och 500 marks valör skulle uppstå, hafva stämpelmärken utöfver dessa valörer hittills icke blifvit förfärdigade, utan endast kartor, och vore äfven meningen nu, att domstolar och myndigheter aldrig skulle begagna stämpelmärken för sina utgående expeditioner. Stämpelmärken finge då begagnas endast för skrifter, som till domstolar inlemnas. 10

Herr Snellman, J. V.: Jag ber att få erinra, att då meningen är att kartan skall förhöjas för hvarje jemnt hundratal, så kan det här begagnade sättet att utföra hundratal med siffror visserligen anses vara otydligt På andra ställen i förslaget är »hundratal» skrifvet med bokstäfver, och endast man här utskrifver orden: »för hvarje hundra- 20 tal» med bokstäfver, så blir meningen fullkomligt tydlig.

Herr Snellman, J. V.: Jag ber att få upplysa med afseende å dessa ifrågakomna stadganden i den nådiga propositionen, att man ansett sig kunna afvika från det vanligt gällande beloppet af kartering vid fråga om certeparti, förskrifning, hyres- och arrendekontrakter, emedan alla dithörande dokumenter röra en bestämd vinst eller en bestämd förtjenst, som en kontrahent eller fartygsegare vid affärens uppgörande har att påräkna, och man har ansett att, der affären är större, torde äfven vinsten blifva det. Beskattningsförhållandet är icke detsamma vid flera andra slag af kontrakter som äro i fråga, t. ex. vid köpebref, der 30 en egendom blott går öfver från en hand till den andra och hvilka kontrakter icke afse någon årlig inkomst för kontrahenten. Detta har utgjort anledningen härtill. Ridderskapet och adeln synes vara böjdt att med afseende å alla sådana enskilda förskrifningar stanna vid ett bestämdt procenttal, lika för alla summor, och då härvid de jemna hundratalen utgöra grunden, så ber jag ödmjukast att få erinra derom, att det har någon svårighet för den enskilde att alltid vara försedd med stämpelmärke eller karta för hvarje kapitalbelopp. Inkomsten kommer derigenom att något ökas och jag vill visst icke tala deremot, men det 40 medför olägenheter, enär man icke alltid kan vara försedd med mindre kartor eller stämpelmärken af mindre valör, som för handlingar å olika kapitalbelopp kunna behöfvas.

Herr Snellman, J. V.: Jag ber ödmjukast att i afseende å denna fråga få göra den anmärkning, att en låntagare som förbinder sig att betala en viss procent, eller den som hyr ett rum och betalar en viss hyra, eller den som gör ett fraktslut och betalar en viss frakt, han uppgör allt detta såsom en affär och affären bör vara för honom så mycket fördelaktigare, som de fördelar äro större, hvilka han för sin ränta eller hyra betingat sig. Att det är låntagaren, som i praktiken får betala, förändrar icke förhandlingens natur att gälla en vinstgifvande affär och 50 att, ju större den är, tåla större beskattning.

Herr Snellman, J. V.: Jag tror att den anmärkning som herr von Bondsdorff gjort, beror på ett misstag. Af banker utställda vexas skola alltid utfärdas på 60 pennis karta, men så snart de komma inför domstol, skola de enligt denna punkt ytterligare beläggas med karta

eller förses med stämpelmärke. Detta stadgande rörande af banken utställda vexlar härrör af det skäl, att dessa så sällan kunna komma inför domstol, emedan banken alltid honorerar sina vexlar; men om bankens vexlar verkligen inför domstol företes eller inlemnas i afseende å utsökning, så skola de enligt denna punkt karteras likasom alla andra vexlar. Jag tror derföre icke att nog skäl förefinnes, för att härifrån utesluta »postremissvexlar».

10 *Herr Snellman, J. V.:* Jag ber ödmjukast att få anmärka att en postremissvexel in praxi icke egentligen är en banks anvisning på sig sjelf till lättnad för remissen, ehuru den heter postremissvexel, utan är helt enkelt en utgifven banksedel, så att jag skulle tro att enhvar bank, som för tillfället icke har disponibla penningar i sitt kontor, alltid är villig att lemna postremissvexlar i stället för andra sedlar, endast låntagaren är beredd att emottaga dem. De ha vanligen också en så god kredit – hvarför skulle de icke hafva den? – att de oftast tagas villigt emot. De äro således icke endast till för den som vill remittera penningar från en ort till en annan. Om de äro ställda på 8 dagars inlösen, så gör det på en sedel en så obetydlig skilnad, att emottagaren 20 vanligen ej fäster dervid någon uppmärksamhet, isynnerhet som banken gerna, om tillgång finnes, löser in densamma så snart den presenteras, utan afseende på uppsägningstiden. Då banken för dessa postremissvexlar icke behöfver hålla någon säkerhet eller någon valuta, så är det så mycket mindre skäl att här undantaga desamma, då ordentliga vexlar och bankens öfriga anvisningar stämplas med 60 pennis karta.

30 *Herr Snellman, J. V.:* Jag ber att rörande det beslut, som ridderskapet och adeln fattat med afseende å förskrifning till högre belopp än 1 000 mark, reservationsvis få anmärka att detta beslut synes stå i strid med de beslut som ridderskapet och adeln på förmiddagen fattat derhän, att i någon mon förhöja kartasigillata-afgiften. Detta nedsätter inkomsten under det, som den för närvarande utgör, så att fortgår det sålunda, så kommer inkomsten att minskas i stället för att ökas.

67 YTTRANDE VID LANTDAGEN 19.III 1867

Protokoll fördt hos högl. ridderskapet och adeln

40 *Herr Snellman:* Jag ber ödmjukast att få reservera mig emot detta beslut, emedan frågan, enligt min tanke, blifvit af ridderskapet och adeln afgjord ur tillfällig och icke principiell synpunkt. Är presten en religionslärare eller öfvervakare af lag och rätt? Jag anser honom vara det förra och anhåller derföre att emot beslutet få uttala min reservation.

68 YTTRANDE VID LANTDAGEN 22.III 1867

Protokoll fördt hos högl. ridderskapet och adeln

50 *Herr Snellman:* Jag ber ödmjukast att, förrän jag yttrar några ord om ifrågavarande moment, få förutskicka några upplysningar, hvilka måhända haft sin rätta plats i den tidigare diskussion rörande samma fråga, men hvilka jag var förhindrad att meddela, emedan det var mig omöjligt att närvara den dag, frågan först i ståndet diskuterades.